

عنوان مقاله:

دیدگاه حضرت علی (ع) در مورد دنیا در نهج البلاغه و مقایسه آن با مولانا در مثنوی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

پروین توکلی - دانشجوی دکتری، گروه زبان و ادبیات، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

دنیا به عنوان تجلی گاه حق است که سکوی صعود به کمال انسان است و نیز در مورد خداوند به سیرو تفکر در آفرینش حق دعوت شده است. مساله ی دنیا به عنوان یکی از مباحث کلیدی و مهم رشد و هدایت آدمی، توسط پیامبر اسلام و ائمه اطهار (ع) مورد توجه قرار گرفته و نقش دنیا در پرورش جسم و روح و روان آدمی مطرح شده است. امام علی (ع) در نهج البلاغه، روایات مهمی در زمینه ی دنیا فرموده‌اند. آن حضرت بهره گیری از دنیا را برای تامین معاش خود به قدر ضرورت و نیاز، مطلوب و پسندیده‌میداند. مولوی از جمله شاعرانی است که در مثنوی خویش به طور گسترده درباره ی دنیا شعر سروده‌است. دنیا از نظر مولوی تعلق قلب است به هر چیزی که انسان را از خدا غافل سازد. امام علی (ع) و مولوی نسبت به دنیا دیدگاه های خاصی دارند که بررسی و شناسایی این دیدگاه ها و مقایسه ی تفاوتها و شباهت های آن، زمینه را برای ایجاد این پژوهش هموار ساخت.

کلمات کلیدی:

دنیا، امام علی، نهج البلاغه، مولوی، مثنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/976022>

